

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 korona
Fél évre	2 korona
Negyed évre	1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

A szesziparról.

A szesziparban a közel jövőben nagy változások várhatók. A kormány egyik legfontosabb teendője gyanánt a fogyasztási adóknak, különösen pedig az 1908-ban lejáráó szeszadó-törvények reformálását tekinti. A tervezett reformok sulypontja a szeszadón van s a kormányelnök már több ízben tett is olyan kijelentéseket, melyek a reformot főbb vonásokban körvonalazzák.

A szesziparnak jelentősége napjainkban folytonosan növekedik. Alig találunk agrikultur államot, amelyben ne tapasztalnánk azt, hogy a szesznek mezőgazdasági, de közgazdasági jelentősége is utóbbi években rohamosan ne emelkedett volna. Ezen rohamos emelkedéshez nagyban hozzájárult az is, hogy a szeszt ipari célokra mind kiterjedtebb mértékben kezdik felhasználni. A szesznek ezen újabb irányu felhasználása a szeszipar fejlődésének rohamos előrehaladását fogja maga után vonni.

Senki sem tagadja, hogy a józan gazdaságpolitikai irányzat egyenesen megköveteli, hogy a szeszgyártás egész vonalon mezőgazdaságira alakíttassék át, mert a szesztermelést a feldolgozandó nyersanyagok eredete s a gyár-

tásnál nyert melléktermékek hovafordítása, végül a szeszgyártásnak a mezőgazdasággal szoros kapcsolatba való hozzászában rejlő kiváló nemzetgazdasági szempont mind arra predesztinálják, hogy mezőgazdasági jellegű legyen.

A szesziparnak mezőgazdasági jelentősége hazánkban igen nagy, de korántsem karolják azt még ma olyan mértékben fel, amint azt talán egy ily nagyjelentőségű agrikultur-államban kívánatos volna. Mindannak dacára mégis el kell ismernünk, hogy az utóbbi időben e téren is haladást mutathatunk fel. Hiszen 1881. óta nem kevesebb, mint 432 mezőgazdasági szeszgyár létesült. Tekintve azt, hogy hazánkban a mezőgazdaság a legelső gazdaságpolitikai tényező, annak létérdeke megkívánja azt is, hogy a szeszgyártás a mezőgazdasági iparágak között a legelső helyre kerüljön és minél nagyobb mértékben fejlődjék, mert hisz a mezőgazdasági szeszgyártás fejlesztésével a mezőgazdaság nagy mértékben emelhető.

Mezőgazdaságunk a szeszgyártásra még mindig igen rá van utalva. Hogy mennyire nagy küzdelem folyik az évenként felosztásra kerülő szeszkontingens csekély mennyiségének elnyeréseért, arról fogalmat alkothatunk ma-

gunknak akkor, ha tudjuk, hogy az évenkénti folyamodók száma megközelelti a 200-at.

Láthatjuk ebből, hogy a fejlődő mezőgazdaság fokozódó igényeinek nyomása alatt milyen nagy, egyre növekedő érdekkör ostromolja a szesziparnak azt a védelmet nyújtó és hasznosító védbástyáját, melyet kontingensnek nevezünk és hogy oly sokan vannak azok, akik reményeikben csatlakozva, kénytelenek a maguk igényéből s ezzel együtt a mezőgazdaságnak belterjes irányban való fejlesztéséről lemondani.

Hazánkban azokról a rosszabb minőségű földterületeiről, melyek a versenyt csakis úgy képesek kibírni, ha belterjes gazdálkodás által földjáradékukat emelik, nem is akarunk szólni. Csak azt akarjuk megemlíteni, hogy még a nagy magyar Alföld, hazánkban ez a tejjel-mézzel folyó Kánaánja is a legszomorubb válság elé megy éppen az által, hogy olyan intenzív belterjes gazdálkodást, mely a termésnek sokoldalú fokozását a gazdaságból kivont erők okszerű visszafordítása mellett éri el, nem folytat.

Ha nem térünk át a belterjes gazdálkodásra s illetve új iparpolitikánk nem ad eszközt a mezőgazdasági ipa-

TÁRCA.

A RÓZSÁK.

Régen környékezte már Maróth azt az asszonyt. És nem tudott vele okosan beszélni. Hiába vezette félre, el a többiektől, hiába mondta neki, hogy szereti, örvöng érette, az asszony állhatatosan a szeme közé nevetett.

— Ne ömlengjen, kedves barátom, — mindig ez volt a felelet.

És mosolygott és ez a mosolygás Maróthnak arcába kergette a vért. Valami rettenetes erő kényszerítette arra, hogy ököibe szoruljon a keze és alig tudná magát visszatartani attól, hogy le ne sújtson az asszonyra. Pedig tüzelte, ösztönözte az az erő; hogy bontsa szét a hullámos fekete haját, csavarja az ujjára és üsse, üsse azt a némbert. A saját hosszu, hullámos fekete hajával.

És egy pár percre rá már megszelidült. Elszállt, eliramlott az a fölbujtó erő és Maróth már a nyomát sem érezte. Szentimentális hangulat fogta el; szeretett volna térdre borulni az asszony előtt és úgy kérni, hogy szeresse, szeresse . . .

Végletek között hullámozott az érzései és ezek az érzés-vibrálások erősen megviselték a lelkét. Nem tudott nyugodtan maradni már akkor sem, ha a nevé hallotta az asszonyt. Ilyenkor szinte maga előtt látta, — mosolyogni és gunyolódni — és ellepték és ke-

gyetlenül megkinozták a vágyak. Soha sem lehet övé az az asszony, mindig azt érezte ilyenkor és annál inkább kívánta.

A sok lángolás és küzdelem közepette pedig szinte beletörődött abba, hogy hasztalanul vágyakoznék. Földözte maga elé az asszonyt; szinte öntudatosan kinozta magát vele. Nem remélt már semmit, de elment oda, ahol csak az asszonyt gondolta. És nem lett más, nem változott meg egy cseppet sem; beszélt neki szerelemről és vágyról és mámorról.

— Maga javíthatatlan — csak azt mondta neki az asszony.

Maróth mosolygott, szomoruan, csöndesen.

— Hát sohasem akar meghallgatni, kedves Ella?

— Nem, soha — felelte ingerkedve az asszony.

Aztán tréfásan, kötekedve tette hozzá:

— Ha nagyon jól viseli magát, hát majd egyszer megjutalmazom érte.

Hónapok multak és Maróth hiába forgott az asszony körül. Tudott annyira vigyázni magára, hogy semmi körülmények között nem vált nevetségessé, de mégis, az asszony mintha soha nem vette volna őt komolyan. Ez lehaugolta s már inkább megszokásból, mint reménykedve udvarolt neki.

Egy csöndes nyári estén, — csillagos volt az ég és halkan suhogott a levegő — az asszony hirtelen azt mondta Maróthnak:

— No jól van. Hát elmegyek. Meg fogom látogatni magát. Jó lesz?

Maróth, aki egyáltalában nem számított arra, hogy az asszony ilyen feleletet adjon neki, egy pillanatra egészen elkábult. Oly hirtelen jött ez a felelet, oly váratlanul, hogy elszibadtak az idegei. Reszketett és forróság csapta meg egész testét. Válaszolni akart, beszédre nyitotta ki a száját, de úgy érezte, hogy csak hebegne, csak tördelné a szavakat, ha szól. Örült-lázasan dobogott a szíve, indulatok forrtak a belsejében, végigsimitotta a homlokát és hallgatott egy percig. Aztán kezébe fogta az asszony kezét és megcsókolta. Forrón, perzselően.

— Ella — suttogta lágyan, aztán elhalt a hangja, megint ajkához szoritotta az asszony kezét s hogy a fogainál érezte a puha húst, szeretett volna beleharapni.

Másnapra mondta az asszony, hogy elmegy hozzá s azt a pár órát is alig tudja megvárni.

— Eljön, végre eljön — ujjongott magában s alig tudott hova lenni az örömtől.

Földiszitette a szobáját. Minden idejét azzal töltötte el. Azt akarta, hogy minél díszesebb, minél impozánsabb legyen. Halk, diszkrét illatu rózsavizzel locsolta be a butorait, aztán kiszellőztette a szobát, úgy, hogy az illat, ami bennmaradt, finom volt és egyenletes.

Rózsákat vett: kosarankint hozták hozzá a legbűszkébb rózsákat. Voltak köztük égő vörösek: mint a buja asszonyok ajaka. Fe-

rok kifejlesztésére, akkor mezőgazdaságunk teljesen elszegényedik, a kivándorlás országos csapása soha meg nem szűnik s le kell mondanunk mindenkorra arról a reményről, hogy a magyar parasztból a mezőgazdasági gyártelep nevelő hatásával iparost neveljünk, hogy ezzel a magasabb iparok meghonosodását s az iparok nemzeti jellegét biztosítsuk.

Feltétlenül szükséges, hogy a tul tengő szemtermesztés ellensúlyozására a takarmánytermesztés és a jószágtenyésztés felkaroltassék, ami által a kimerült talajok termőképessége fokozható lenne s a módfelett kiterjesztett szőlőkultúra által előidézett trágyahiányon segítenénk.

Mi azt reméljük, hogy az új iparfejlesztési politika a mezőgazdasági iparokat, melyek amúgy is legnagyobb részt a terhes fogyasztási adók békőiban nyögnek, kiváló figyelemben fogja részesíteni s így a mezőgazdasági szesziparnak minden eszközzel való fejlesztését is elő fogja mozdítani.

Abban a nézetben vagyunk, hogy bármily üdvös és szükséges az iparfejlesztés érdekében benyújtott törvényjavaslat, nagyobb fontosságú és égetőbb feladata ma a törvényhozásnak és a kormánynak Magyarországon nem lehet, mint az óriási válság elé néző mezőgazdaság megerősítése, még pedig azonnal és addig, míg a segítség el nem késik és kisebb áldozatokkal is elérhető. Az agrár-törekvések hazánkban eddig helytelenül egy érdekes csoportnak a magasabb közérdek alá rendelendő törekvései gyanánt vétettek. Mi azt óhajtjuk, hogy az agrárizmus az ipar fejlesztésének a mezőgazdasági iparokra való irányítása, tehát az iparral való összhangba hozatala mellett, a magyar faji politikának és az egyetemes kormányzati programnak alapkövét képezze.

hérek: mint a habos, frissen fejt tej. Sárgák: mint az alkonyodó naptól megcsókolt felhő. Lilába játszó: mint a szikrázó drágakő. Karcsu bimbók: mint az édes, titkos sejtések.

Buján ragyogott a szobája s illatukat forrón ontották az illatos rózsák. — Néha lehullott egy-egy levelük: Maróth nem szedte föl azokat a padlóról. Rózsalevelek hulltak, hulltak, mintha be akarták volna borítani az egész szobát. Tündérien kéjes volt ott minden. Maróth, hogy sokat volt otthon, egészen elkábult a büszke rózsák sűrű illatától.

... És jött az asszony. Félve kopogott az ajtón. Maróth remegve mondta rá, hogy szabad. Egy kicsit zavarba volt eleinte az asszony, de már egy pár perc múlva nevetett.

Maróth, akit fölingerelt a rózsák illata és elkábított az asszony kéjes közelsége, hozzáhajolt s nagy erővel magához szorította.

— Ella . . .

Nem mondott többet. Nem tudott többet kimondani. Vad, perzselő csókok izzottak le az ajakáról. Az asszony, mint egy megrebbent madár, huzódott meg a karjai között. Réveteg szemmel bámulta a szerte pompázó rózsákat. Maróth hirtelen, egy biztos mozdulattal a bluzához ért és kioldotta egy kapcsát.

Az asszony fölsikoltott és arcul ütötte Maróthot. Fölkelt és szilárd hangon mondotta:

— Ezt nem vártam magától. Én eljöttem magához, mert láttam, hogy szeret. Én megakartam vizsgálni. Én sohasem mondtam,

Gyermekek védelme.

A magasztos feladatok között, melynek a jelenkor filantrópjaira hárulnak, bizonyára első helyen áll a gyermekvédelem, amelynek manapság, midőn légió az elhagyatott és elhanyagolt gyermekek száma, nemzetfentartó hivatása van.

Törvényük, amely az elhanyagolt vagy elhagyatott gyermek jogát és egzisztenciáját védelmezné, alig van. A rohamos politikai és gazdasági fejlődés közepette az intézőkörök és a társadalom is megfeledkeztek arról, hogy nemzeti vagyonban és magyar vérben óriási veszteséget szenved az ország az által, hogy gyámoltalan apróságokat, melyek védelem nélkül vannak kitéve az élet viharának, közérdekből ápolni és jóra való honpolgárokká nevelni kell.

Évről évre szaporodik a törvénytelen gyermekek száma és természetesen e szerencsétlen apróságok között grasszál legjobban a nyomorúság s elhanyagoltság folytán előidézett halál.

Sajnos, a mai generáció nem halad még a humánizmusban annyira előre, hogy a törvénytelen gyermeket egyenrangúvá tenné a törvényessel: előbb-utóbb azoban be kell következnie annak, hogy a házasságon kívül született gyermeket a törvény kiemelje a szegény, a jogtalanság, a kitaszitottság fertőjéből, és az emberi egyenlőségnek megfelelő helyzetet biztosít a szegény kisdedeknek.

Lelenházunk is nagyon kevés van. A szegény anyának valóságos kálváriát kell járnia s legtöbbször büntető törvénybe ütköző cselekedetet kell elkövetnie, hogy a szíve alatt nőtt gyermeket a lencházban elhelyezhesse. A statisztika bizonyítja hogy a törvénytelen gyermekeknek alig négy százaléka van elhelyezve a lencházban, hetvenöt százalék nem az anyjánál nevelődik, hanem idegeneknél szinlődik és csak husznöt százaléka van anyai gondozás alatt.

Bizonyítja a statisztika továbbá azt is,

hogy szeretem. Magának ehhez nem volt joga . . .

Maróth izgatottan ugrott föl. Vörös volt az arca a hirtelen haragtól és kegyetlenül szikrázott a szeme.

— Ne beszélj, te becstelen asszony! Becstelen, igen becstelen vagy. Mikor idejöttél, tudhattad, hogy miért jössz. Ne beszélj nekem semmit. Én nem hiszek neked. Becstelen vagy. Mert vágyakat keltesz és nem adod ide magad. Vagy eljössz és álszeméremből tiltakozol. Mikor tudod, hogy megtetted az utolsó lépést. Mikor tudod, hogy mennyire szenvedtem érted.

Megakadt. Nem tudta tovább folytatni, pedig még ezer szó akart előtorzni a bensejéből. Tehetetlenségében ledobta a virágvázákat. Csörömpölve estek le a földre. Kirángatta belőlük a rózsákat, a vörösöket, a fehéröket, a sárgákat, a lilába játszókat, a bimbókat, mind. Nekivágta az asszonynak. Hulltak, hulltak az asszonyhoz a rózsák. Erősen, szenvedélyesen dobta őket és remegő ujjai között egy-egy szétmorzsolódott. Bágyadt szirmai szomorúan hullanak le a földre, amely tele lett illatos, gyűrött rózsalevével.

És rekedten, szaggatottan kiabálta:

— Takarodjál innen . . . takarodjál innen, te becstelen . . .

hogy a törvénytelen gyermekek ötven százaléka 7 éven aluli korában pusztul el, több mint százezer emberélet évente; továbbá hogy Magyarország népszaporodása csökkenőben van, aminek két fő oka van: a gyermekhalandóság és a kivándorlás.

Mentsük meg tehát a gyermekek életét. Őrizzük meg a kicsinyeket, a jövő számára, hogy munkabíró, tetterős emberekké válva, közremunkálkodhassanak a haza boldogulásán.

Ezt a magasztos célt szolgálja a Gyermekvédő Liga, amely agilisán szervezkedik országszerte. A Liga által legutóbb rendezett Gyermeknap meglehetősen sikerült, de ez a siker még éppenséggel nem felelt meg a cél nagyságának. Mert gondoljuk meg, hogy ennek a Ligának ezidőszert az a hivatása, hogy pótolja azt, amit a törvényhozás s a társadalom eddig elmulasztott a gyermekvédelem terén. Társadalmi és nemzetiségi különbség nélkül támogassa mindenki a Gyermekvédő Ligát és tegyen meg minden tőle telhetőt, hogy a magasztos célra szolgáló pénztárt gyarapítsa.

Elismerésre méltó az, hogy az állam és a vidéki hatóságok máris erkölcsi és anyagi támogatásban részesítik a Ligát, de ez a támogatás sem felel meg a célnak. Sokkal nagyarányúbb állami és községi támogatásra van szükség, hogy az Országos Gyermekvédő Liga megközelítően teljesíthesse magasztos hivatását.

Ujdonságok.

— A munkásházak ügyében az április havi közgyűlésből kiküldött bizottság e hó 10-én tartotta meg első ülését, a tagok szokatlan érdeklődése mellett. Tehát örömmel vonjuk vissza minapi azon megjegyzésünket, hogy a sok tag közül kevés jelenik meg rendszerint. Határozatba foglalták, hogy a házak építéséhez szükséges pénz előteremtése iránt az alispán urhoz fordulnak egy szűkebb körű — a bíró, két jegyző és plébános urakból álló — bizottság útján, aki a megye több más községében építendő munkásházakhoz szükséges pénzzel együttesen szerezne azt be. Azonkívül ugyanezen négytagú bizottságot megbizta a nagybizottság, hogy tegyenek lépést Pallavicini Sándor őrgrofnál aziránt, hogy engedné át az uradalom a községnek munkásházak céljaira a Tóalj azon részét, a mely közvetlenül a belső szőlők alatt fekszik. Mi úgy tudjuk, hogy a közgyűlés az elmúlt őszön kimondotta, hogy a munkásházakat a templom alatti községi legelőn óhajtja fölépíttetni, mint amely területet az akkori bizottság e célra alkalmasnak talált s amelyet dr. Cicatricis alispán is örömmel fogadott. A közgyűlés azért választotta akkor e helyet, mert ezen területen leghamarább megoldhatónak tartotta a munkásházak építésének kérdését, lévén az a község tulajdona. Amikor a 15-ös bizottság tehát e határozatot ignorálta, aligha tett jó szolgálatot az ügynek. Mert eltekintve, hogy nem volt jogosult mint bizottság a közgyűlés határozatát megmástitani, ez újabb kísérletezésével csak elodázza a már égető kérdés megoldását, megingatván egyúttal a szegény lakosság azon hitét, hogy a község az ő érdekükben valamit tenni is akarna. Mert hogy égető a szükség, mutatja azon körülmény, miszerint közel 400 zsellér

jegyztette föl magát, akiknek a lakás ugy kellene, mint éheznek a falat kenyér. Nem vall tehát az ügyet átérző komolyságra, midőn ugyanazon ügyben ennyire ide-oda kapkodnak, különösen mikor tudnivaló, hogy az uradalomtól kérelmezett terület egyáltalán nem alkalmas ez időleg a község belterületének kiegészítésére.

— **Tanácsnokválasztás Szentesen.** Szentés város képviselőtestülete ma töltötte be a gazdasági tanácsnoki állást. Az új tanácsnok Kalapos Szabó Imre alszámvevő lett.

— **Április 11.** A negyvennyolcas törvények szentesítésének „törvényes“ emlékülnepeét április 11-én üli meg tudvalevőleg Magyarország hivatalos világa. Jellemző a negyvennyolcas eszmék diadalra jutásának korszakára, hogy az idén ezt a hivatalos ünnepet még nagyobb műlekedéssel ünnepelelték meg mindenhol mint eddig. Mindszenten a róm. kath. templomban ünnepi isteni tisztelet volt, melyen meg jelentek az áll. el. iskolák növendékei is, tanítók vezetése mellett; délután a posta is ünnepelelt.

— **Az árvíz.** Folytonosan emelkedik a Tisza vize. Naponként 15—18 centimétert, így hogy tegnap már itt Mindszentnél majd 7 métert mutat a vízmérce. Ez a vízállás már gondot okoz az ármentesítő társulatoknak s mint értesülünk, a gátak védelme az egész vonalon rohamosan folyik. A mai víz alig 2 méterrel kisebb az eddigi legnagyobb víznél s az áradás mérvéből ítélve, még egy méter áradás bizton várható.

— **Vasuti katasztrófa.** Hajmeresztő vasuti szerencsétlenség történt pénteken délelőtt a dorozsmai állomáson. Az orsovai gyorsvonat, mely Szegedről 9 órakor szokott indulni, a dorozsmai állomásnál kisiklott a vágányból, minek következtében a kocsik egyszerre szerteszét zúzódtak s 7 utas azonnal ott lelte halálát, míg 23 utas jelentékenyen megsérült. A szerencsétlenséget állítólag a postakocsi hátsó tengelyének eltörése okozta.

— **Párbajozó hölgyek.** Róma előkelő köreiből nagy föltűnést kelt egy lovagias ügy, amelynek szereplői előkelő hölgyek, akik az ügyet fegyverrel a kezükben akarják maguk közt elintézni. A két arisztokrata hölgy bálteremben veszett össze és egyiküket annyira elragadta az indulat, hogy arcul ütötte a másikat. A meg sértett hölgy két női segéddel provokáltatta a másikat, aki szintén két hölgyet nevezett meg segédeikül. A férjek mindent elkövettek, hogy feleségeiket eltérítsék veszedelmes tervükről, de fáradozásuk hiábavaló volt. Ugy a felek, mint segédek nagyon komolyan fogták föl a dolgot és a párbajt, amelyet pisztolylyal vívnak meg, mára tüzték ki. Az eredmény elé feszült érdeklődéssel tekint az egész olasz arisztokrácia.

— **Szépművészeti muzeum Szentesen.** A Csongrádmezei Régészeti Társulat Szentesen 50,000 korona államsegélylyel szépművészeti palotát épít. A palota építését közelebb megkezdik.

— **Suhancok garázdálkodása.** A múlt vasárnap alkonyán egy csapat siheder vonult végig a falun, utközben bevérven botjaikkal a gyógyszerháznál, özv. Weisz Lőrincnél, a parókian és az uradalmi mérnöki lakáson néhány ablakot, anélkül, hogy munkájukban bárki által zavarva lettek volna. Valóban itt volna az ideje, hogy a paraszt fiatalság egy részének elvadult erkölce, ha szép szerével nem, hát kellő megtorló intézkedéssel megbaboláztassék. Tarthatatlan helyzet az, hogy békés polgárok tulajdona egy percig se legyen biztos a rakoncátlanokdásaikban határt nem ismerő suhancoktól.

— **Tiszából kifogott holttest.** Tanítónőnek készült, kitűnő sikerrel vizsgázott és ennek alapján tanítónői oklevelet is nyert évek előtt Farkas Gizella. Az oklevéllel kezében hazament Szentésre a szüleihez és aztán járta, egyre járta több éven át azoknak a szerencsétlen pályavégzett lányoknak a szomorú kálváriáját, akik kitűnő képzettségük dacára — mert egyébként protekciójuk nincs, e nélkül pedig Magyarországon még bakter sem lehet senki — álláshoz jutni nem képesek. Végre azonban mosolyogni látszott felé a sors kegye. A szentesi római katolikus egyház megválasztotta őt egyik iskolájához tanítónőnek és azt lehetett hinni, hogy ezzel vágya betelvé: Farkas Gizella csendes megelégedettséggel fog hivatásának élni. De nem így történt. A méltatlan mellőztetés szomorú évei — úgy látszik mélységes nyomot vájtak a fiatal leány kedélyvilágában s a múlt év októberén, mikor senki ezt nem várta, senki végzetes tettének rugóit még csak nem is sejtette, — a fiatal tanítónő egy szép reggelen a szülői háztól távozva, nem az iskolába ment, hogy tanítson, hanem neki a Tiszának, hogy annak hullámsírába temetkezzék. Hogy a Tiszának vette útját, hogy ott a lápokon bolyongott, erre tanúk kerültek, de erre vallott az is, hogy napernyőjét a vizparton találták meg. Farkas Gizella ekkor nyomtalanul tűnt el. A Tisza jól átkarolta, magába is zárta őt több mint fél esztendeig, — egészen f. hó 8-ig, amikor a duzzadozó víz visszaadta az áldozatát és a szerencsétlen tanítónő hulláját Mindszent alatt fogták ki a halászok. Ruhájáról ismertek ott rá, de azonnal értesített és Mindszentre siető édesanyja, Szvaton Józsefné amúgy is rá ismert, mert arca alig változott el. A tragikus véget ért boldogtalan tanítónő hulláját f. hó 9-én Mindszentben temették el a község népének élénk részvételével.

— **A jó anya.** Silberstein ur összeszidta a fiát, mert újra sok adósságot csinált.

— **Nem szégyeled magad?** Huszonnyolc éves létedre egyik könnyelműséged követed el a másik után. Már ezeket fizettem ki érted! — kiabált az öreg ur.

— **Bocsásson meg édes apám . . .** — próbálta kérni a fiu.

— **El a szemem elől, gazfickó!** — dühöngött Silberstein ur és kilóditotta fiát az ajtón. Majd utána kiáltotta:

— **Nem ismerlek többé!** Nem vagy a fiam!

— **Köztünk legyen mondva; igazad van** — szólott közbe Silberstein mama, aki eddig mélységesen hallgatott.

Silbersteinnak meg akadt a szó a torkán. Kimeredt szemekkel bámult a feleségére. Majd ordítani kezdett:

— **Mit!? Az Artur nem az én fiam! És te ezt csak most mondd nekem!?**

— **Hiszen eddig sohasem kérdezted . . .** — nyugtatta meg férjét az asszony.

— **Nem lesz katona.** Mennek, mennek, addig vándorolnak kifelé, míg egyszer csak azt veszik észre a hazatulajdonosok, hogy nem lesz katonájuk. Homonán meg Sztropkón megoldották a tótok azt a kérdést, hogy miként lehetne tisztességes megélhetésre szert tenni a deres, meg a törvény megkerülésével. Tegnapelőtt sorozás volt ebben a két tót városkában. Hatszáz legénynek kellett volna a sorozó-bizottság elé állni, de hiába kerestek-kutattak a jegyzők, a szolgabírák, nem tudtak huszonegy-nél többet szállítani az emberanyag számára.

— **Az építőmunkások husvétii táncmulatságán felülfizettek a következők:** Keresztes Lajos 20 f, Suttai János 20 f, Keresztes József 20 f, Mihály Mihály 30 f, Dobos István 2 K, Mihály Balázs 20 f, Sebestyén Illés 20 f, Veres Erzsébet 40 t, Bárány József 1 K, Szakál János 40 f, Zánthó Kálmán 3 K, Pánczél Károly 1 K, Gyovay István 40 f, Mezőfi Vilmos 5 K, Horváth Antal 1 K, mely szíves felülfizetésekért hálás köszönetét nyilvánítja a rendezőség.

— **A Magyar élet- és járadék-biztosító intézet mint szövetkezet** mai számunkban közzétett hirdetésére felhívjuk olvasóink figyelmét,

— **Tanácsok férjek részére.** Max O' Rell angol író amerikai körútjából visszatérve, kötetbe összegyűjtve adta ki egy részét azoknak a föllovasásoknak, amelyeket fajroknainak tartott. Legérdekesebb ebben a kötetben az, amit a mély filozófiájú író az asszonyokkal való bánásmódról mond. Ime egy kis szemelvény.

Ne mond a feleségednek soha; házasságom előtt ezt vagy azt tettem; az asszony okvetlenül rossz néven veszi. Mindaz ami a házasságodat megelőzte, az asszonyt nem érdekli és legjobban szereti, ha nem is beszélnek róla. Te azonban szívesen hallgatsz, hogy mit tett a feleséged, vagy miket beszélt, mielőtt asszonyá lett. Ez a különbség köztetek. Ha becses az időd, ne kísérsd meg bebizonyítani a feleségednek, hogy nincs igaza, ha így vagy amúgy beszél vagy gondolkodik. Okos ember, ha nő, sohasem követ el ilyen hibát. Igazat ad az asszonynak, vagy hallgat. De, minthogy a körülményekhez képest a hallgatás is kihívó lehet, az igazán művelt férfi tekintettel van mindig felesége érzelmeire. Ez a legokosabb, mert a tébolydák tele vannak férjekkel, akik a házasság életben érvelni akartak.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1907.

NYILTTÉR.

(E rovatban közlöttékért nem vállal felelősséget a szerkesztő).

Tisztelt

Kardos István, Pölös József, Varga János uraknak

Mindszent.

Készséggel kijelentem, hogy e lapok 1904. évi 6-ik száma, önökre vonatkozó nyilttérben nem volt szándékom az önök személyét sérteni, s amennyiben bárkinek is az ellenkezőjéről volna gyanuja vagy sejtelve: kötelességemnek tartom azt helyreigazítani s arra kérem önöket, hogy ott elmondott szavaimnak jóindulatu értelmet tulajdonítani méltóztassanak.

Teljes tisztelettel maradtam
Mindszent, 1907. márc. 30.

Ifj. Mihály János.

Felszólítás.

Tisztelettel felkérem mindazokat, akik az üzleti könyvemben fentlevő tartozásukat mindeztideig be nem fizették, hogy azt e hét folyamán annyival inkább kezeimhez fizessék le, mert ellenesetben kénytelen lennék ellenük a peres eljárást megindítani.

Tisztelettel

Mindszent, 907. ápril 14.

Csótó Nagy István.

Magyar élet- és járadék-biztosító intézet mint szövetkezet Budapesten

VI. kerület, Teréz-körut. 52 szám.

A szövetkezet elnöke: GRÓF SZÉCHENYI ALADÁR.

Az igazgatóság: Báró Rudnyánszky József elnök. Dénes Tibor, Forrai Miklós, gyömrői Gyömrői Aurél, gróf Török József.
VARGHA SÁNDOR vezérigazgató.

Az intézet szövetkezeti alpra lévén fektetve, az össznyereség a biztosított tagok tulajdonát képezi és annak 70 százaléka a teljesített díjfizetések arányában a tagok közt felosztatik.

Az intézet az életbiztosítás összes nemeit műveli jutányos díjak és előnyös feltételek mellett. Ajánlja különösen a halál esetére szóló biztosítást a családi ellátásra, a kölcsönös biztosítást a házasársak részére, a halál és elérés esetére szóló vegyes biztosítást, kiházasítási biztosítást leányok részére, esetleg nevelési járadékkal kapcsolatban és a nyugdíjbiztosítás különböző nemeit. A földbirtokos-osztály igényeinek kielégítésére az intézet jelzálogbiztosítást is nyújt, mely lehetővé teszi, hogy a biztosított fél halálával a jelzálogkölcsön törlesztetik és a birtok tehermentesen száll át az örököse. A Máv. alkalmazottainak életbiztosítási díjait az igazgatóság hivatalból vonja le. Ezen biztosítások után a szövetkezet elengedi a kötvényilletéket és a kamatpótlékat.

Bővebb felvilágosításokkal készséggel szolgál ugy helyben, mint vidékre az intézet mindszeri képviselője:

Vitos Gerő állami tanító Mindszenten.

Egy jó fiu

férfi-szabó tanoncnak fölvetetik Szántó József üzletében Hódmező-Vásárhelyen

Gazdáknak fontos

Tisztelettel tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy a vásártéri gőzmalomba beállítottam egy teljesen új buza-tisztítót (koptató gépet), mely azon nagy előnyt nyújtja, hogy minden üszögös vagy földes buzát teljesen megtisztít és ennél fogva az őrlető közönség biztosítva lehet arról, hogy gőzmalomban csak szép és jó lisztet kaphat.

Amidőn ezt a nagyérdemű közönség becses tudomására hozom, egyuttal kérem további szives pártfogását.

Teljes tisztelettel

Rátkay Imre

gőzmalmos, Mindszent

Ugyanott liszt és dara kapható kicsinyben és nagyban mindenkor a legalacsonyabb napi áron.

Egy fodrász és egy szabó

tanonc teljes ellátással fölvetetik

MEGYERI KÁROLYNÁL, Sajóvárkony
1-4

Szejjobb mellékkereset

nők és családok részére. Egy helyen és egy háztartásban se hiányozzék az eredeti

STIRIAI KÖTŐGÉP

Árjegyzék ingyen.

Kedvező fizetési feltételek.

Tanítás Budapesten ingyen.

Első Styriai kötőgépgyár

magyarországi képviselője

Fogl József Lajos

18-30 műgépész

Budapest VI., Csengeri-u. 54.

Egy 12 éven felüli
legalább négy elemi
osztályt végzett, jó
családból való fiu
üzletemben azonnal
--- fölvetetik. ---
BERTÓK JÁNOS
--- vendéglős. ---

Minden gazdát érdekel!

A környéken lakó mélyentisztelt gazdaközönség szives tudomására adom, hogy Szegváron, az ujjaluban levő gőzmalomat a mai kornak teljesen megfelelő berendezéssel kibővítettem és újjáalakítottam.

Nevezetesen: új hengerekkel, őrle- és kiőrle hengerekkel és legújabb rendszerű szitákkal láttam el.

A gabonatisztító készülék, mely saját találmányom, egyszerűsége mellett is igen kitűnően bevált és így teljesen mellőzi az eddig használatban levő konkolyozó és egyéb tisztító gépeket.

Főelőnye abban áll, hogy a legüszögösebb buzát egyszeri lejárata után teljesen megtisztítja mindenféle tisztátalanságtól és igen keveset apaszt, mert azon buzaszemek és félbuzaszemek, melyek eddig a konkolyozón kihulltak, készülékem segítségével a buza között maradnak és az a félbuzaszem épp oly kifogástalan jó lisztet ad, mint az egész buzaszem. Az őrlető teljesen nyugodt lehet, hogy kevés apadással jön le a buzája.

Saját vezetésem és kezelése alatt megy az egész üzem s az őrlető közönségnek nagyon kevés ideig kell várni őrleménye után, mert gőzmalomban négy szerkezet dolgozik együtt — 3 pár henger és 1 pár kő — s mindez önműködően van berendezve.

Fehérből liszt, mint eddig, és kevesebb korpa!

Gőzmalomban liszt, korpa és dara is kapható — kicsiben és nagyban — mindenkor a legalacsonyabb napi áron.

A nagyérdemű közönség szives támogatását kéri

RÓNAY ISTVÁN

3-4 gőzmalomtulajdonos, Szegvár

Lokomobilok, Gőzeséplögépek, Benzinmotorok,

Aratógépek, Talajmivelő eszközök,

Teljes malomberendezések stb. stb.

4-15

KIVÁNATRA SZIVESEN KÜLDÜNK ÁRJEGYZÉKET ÉS KÖLTSÉGVETÉST.

MAGYAR KERESKEDELMI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

A MAGYAR KIR. ÁLLAMVASUTAK GÉPGYÁRÁNAK VEZÉRÜGYNÖKSÉGE, BUDAPEST